

Michael

občasník farnosti Staré Město - č.34/hody 2005

Ježíši Kriste, tys byl ve mně vždycky a já to nevěděl.

Tys tu byl a já Tě nehledal.

Když jsem Tě objevil, vzplála ve mně touha, abys mi byl vším v životě.

Ten oheň mě spaloval.

Ale jak často na Tebe vždy znovu zapomínám.

A ty, ty mě miluješ stále.

(Bratr Roger z Taizé, zavražděný v srpnu 2005)

ÚSPĚŠNÝ ČLOVĚK!? Jeden úspěšný člověk! Dosáhl ve svých čtyřiceti toho, o čem většina čtyřicátníků jen teskní. Znáte to: člověk jde a jde životem, stále po ozářené straně, a náhle udělá krok a zjistí, že už tím krokem překračuje z ozářené strany do stínu. Ten úspěšný člověk byl v tom věku, kdy se obvykle cítí ona hranice, jenže všichni, co ho znali, by dali krk za to, že jeho se ta magická hranice netýká, on že je stále na sluneční straně. Byl bohatý. Měl krásnou vilu, měl dům u moře a mohl sobě a své rodině dopřát to, co obvykle lidé svým rodinám a sobě marně touží dopřát. Navíc jeho rodina - taková „šťastná rodina“ z reklam. Měl tři děti, krásné a chytré – jako by jeho děti byly výjimkou, která potvrzuje nepříjemné pravidlo, že s dětmi jsou starosti. Nestonaly, neodmlouvaly, neměly zájmy, s nimiž by nesouhlasil, prostě, pokud by člověk měl na téhle nebohé planetě někomu závidět, asi by byl první v nabídce na závist tento člověk. V době, kdy se rodiny rozpadají a podniky krachují, jeho rodina vzkvétala a jeho podnik byl, jak se zdálo, teprve na začátku skvělé mezinárodní kariéry.

Ale za všechno se platí. Jednou se tento šťastlivec vracel z obvyklé třináctihodinové pracovní doby ve svém podniku a náhle se jeho vůz zastavil na křižovatce, ačkoli byla zelená, a už se nehnul. Noční jezdci zuřivě houkali a pokřikovali, pak někdo vystoupil, aby spořádal rušitele provozu. Když přistoupil blíž, plaše se zastavil a přestal ječet. Zjistil, že krom dopravy na křižovatce se zastavil i řidičův čas. Za pár okamžiků ho odvážela sanitka, s tím naléhavým houkavým hlasem. Infarkt. Jeho uplakaná žena telefonovala a říkala, že se manželovi skoro „roztrhlo srdce“.

Asi přeháněla a asi měl její muž tak dobrého anděla strážného, pravda je, že to přežil a že se po čase dostal domů se striktním příkazem šetřit se. Řekli byste, že on na tuhle radu nedá, byl to člověk, pro kterého žít znamenalo pracovat – a co pracovat, znamenalo to dřít. Jenže on opravdu přestal pracovat. Ukázal papír se svým výpočtem, kolik úderů srdce má člověk průměrně za život,. Kolik

úderů srdce on měl už do svých čtyřiceti. Bylo to obrovské číslo. Jenže i ten největší počet úderů srdce bude jednou u konce. A ani za všechny jeho peníze se nedá přikoupit jeden jediný úder srdce. Rozhovořil se o tom, kolik úderů srdce promarnil, kolik jich věnoval tomu, že jenom přemísťoval peníze z cizích kont na svoje, přemísťoval hmotu sem a tam. Od téhle chvíle prý bude dbát na to, aby jeho úderů srdce nebyly zbytečné.

A věnoval se opravdu věcem, pro něž si dříve odmítal najít čas, na něž ve skutečnosti myslel jen málo: rodině, přírodě, duchovní četbě. A k podivu všech bývalých známých a k radosti manželky začal navštěvovat bohoslužby. A především založil nadaci, která se snažila pomáhat kdekomu z těch neúspěšných, opomíjených a slabých.

Pak zemřel. Zanechal po sobě hezkých pár milionů. A zanechal také jedno poznání: vědomí o pulsech srdce. Stačí si položit ruku na hrud' a cítíme: teď, teď, teď, jeden úder za druhým, ty příležitosti, které nám byly přisouzeny, nás míjejí, teď, teď, teď, nikdy se ani jedna z nich nevrátí a my jimi hýříme, maříme. Teď, teď, teď... Utrácíme úderů srdce ve chvílích nenávisti, nudy, křiku, každou tu chvíli jsme mohli strávit jinak, vyměnit to klepnutí srdce za něco, co MÁ cenu. Milí přátelé, cítíme tajemství času ve svém tepu a víme, že s každým tiknutím ztrácíme jednu příležitost z toho nesmírného pokladu, který jsme dostali. *Kolik z něj ještě zbývá? Jaké jsou před námi možnosti? Měsíc říjen: měsíc eucharistické adorace (ve čtvrtek 6.10. máme celodenní výstav svátosti oltářní, adorační den naší farnosti): nechat se prostoupit životadárnými paprsky vycházející z Ježíšova srdce. Měsíc důvěrného setkání s Matkou Boží v modlitbě růžence. V pondělí, ve středu a v pátek, naše setkání v 18.00 hodin vždy začneme rozjímavou modlitbou růžence. Svěříme Panně Marii naše město, naše spoluobčany. Když si položíme ruku na srdce, vyprošujeme pokoj srdce i jim. Od 16. – 23. října chceme s modlitbou přijít ke každému z nich a prosit ve jménu Božím, o příspěvek na stavbu nového kostela. A samozřejmě: říjen - další měsíc nabídnutý Bohem jako další příležitost k lásce, porozumění, smíření...*

Tolik toho ještě je třeba udělat, procítit, teď, teď...na tolik lidí je třeba se usmát a říci jim, že je máme rádi, ještě je čas, teď, teď...

Tvůj bratr a kněz v Kristu P.Miroslav

CHVÁLA VDĚČNOSTI

Už staří Římané přemýšleli o vděčnosti důkladně ze všech stran. Cicero ji pokládal za jednu z nejdůležitějších lidských vlastností. Ona je totiž předpokladem společenství – *concordiae*, schopnosti shodnout se a dospět k souznění srdcí.

Milé sestry a bratři, milí staroměstští farníci, milí spoluobčané:

Chtěli bychom vám už nyní vyjádřit díky za finanční příspěvek na stavbu nového kostela svatého Ducha. Dvojice farníků se opět rozejdou po Starém Městě a s pokladničkami v rukou zazvoní u vašich domovů.

Upřímně vám děkujeme za váš dar při letošní FINANČNÍ SBÍRCE NA NOVÝ KOSTEL SVATÉHO DUCHA VE DNECH 16.9.- 23.9.2005

Pamatujeme na vás v modlitbě a vyprošujeme požehnání pro vaše životy.

Mladí služebníci u oltáře

Od 1. října 2005 začnou v naší farnosti sloužit u oltáře nové skupinky ministrantů. Jsou to:

- 1. skupinka:** Jiří Nosek, Jan Prokop, Michal Staufčík (vedoucí skupinky)
- 2. skupinka:** Dominik Gottwald, Lukáš Gottwald (vedoucí skupinky), Petr Plevák
- 3. skupinka:** Josef Blaha, Vojtěch Giesl, Patrik Chlachula, Ludmila Němcová (vedoucí skupinky)

*Ministranti se schází každý čtvrtek v 18 hod. v orlovně. **K jejich službě jim přejeme zodpovědnost, vytrvalost a hlavně radost z toho, že mohou být tak blízko Pána Ježíše.***

Z lodního deníku

Cesta vlakem svižně ubíhala. Naším cílem byl malý přístav, ve kterém kotvila naše loď. Ta se nám měla stát na dlouhou dobu útočištěm pro naši misijní cestu do Afriky mezi domorodce. Kapitán s posádkou nás mezi sebe srdečně přijali. Věděli jsme, že naše cesta se neobejde bez komplikací, ale tak brzy jsme žádné neočekávali. Sehnat potřebné zásoby a peníze na cestu není žádná legrace, a proto jsme se hned dali do práce. Nejprve jako poslíčci v přístavu. Společnými silami jsme dosáhli toho, že jsme už večer mohli vyplout na širé moře.

Plavba byla klidná. Až jednoho dne. Už od rána bylo vidět na obloze zlověstné mraky. Během jídla se přihnali na můstek kormidelníci celý zmáčení. Venku zuřila strašná bouře. Všechno jsme se jí snažili vzdorovat, ale nakonec jsme tomuto živlu podlehli a naše loď narazila na útesy. Ačkoliv byla vážně poškozená, nikdo neutrpěl vážná zranění. Protože jsme byli všichni vyčerpaní, rozhodli jsme se jít spát a nechat případná rozhodnutí na další den.

Venku jsme však zaslechli podivné zvuky. Čekalo nás další překvapení. Kousek od naší lodi jsme vylekali malou skupinku křepčících domorodců, která s křikem zmizela v lese. Bylo rozhodnuto - následující den musíme prozkoumat ostrov.

Naštěstí jsme pro naši misijní cestu obdrželi podrobnou mapu. Záhy jsme však zjistili, že je nám k ničemu, protože jsme na úplně jiném ostrově, než který byl naším cílem. Snažili jsme se proto veškeré odlišnosti do mapy zaznamenávat.

Na konci našeho průzkumu nás čekalo podivné setkání. Domorodci nám vyšli vstříc ze své vesnice a snažili se s námi navázat kontakt. Abychom je přesvědčili o svých přátelských úmyslech, pozvali jsme je na jídlo do naší lodi. Věřte mi, nebylo jednoduché se s nimi dorozumět. Celkem rychle však pochopili naši řeč (našu řeču, jak říkali) a jejich stařešina nám nabídl pomoc s dokončením naší mapy. Naneštěstí už mu trochu vynechávala paměť. Pár domorodců se rozhodlo u nás zůstat, a tak jsme měli spoustu příležitostí se od sebe navzájem naučit spoustu užitečných věcí.

Pohoda však netrvala dlouho, protože se na ostrově objevili piráti, kteří zde měli ukrytý svůj poklad. Z obavy, abychom se jejich pokladu nezmocnili, unesli šamana a podpálili les blízko domorodé vesnice. Museli jsme jednat rychle. Jen díky dobré týmové spolupráci a vytrvalosti se nám oheň podařilo uhasit. Loď byla opravena a mohli jsme kdykoliv odplout, ale nám bylo jasné, že abychom zachránili šamana, museli jsme se s piráty utkat. Bůh vyslyšel naše modlitby, a tak jsme pirátskou hrozbu odvrátili.

Rozhodli jsme se najít ukrytý pirátský poklad. Během hledání jsme si však uvědomili jednu daleko cennější věc. Každý z nás je jedinečný a nikým nenahraditelný člověk, kterému Bůh svěřil jeho podíl na Božím plánu.

Nastal čas vydat se na zpáteční cestu a rozloučit se s ostrovem, ale hlavně s přátelskými domorodci. My jsme odjížděli, ale Kristus tu zůstával s nimi. Všichni jsme cítili, že náš úkol byl splněn.

(z letního tábora pro mladší děti – Tom Vala)

Prožitek ze světového setkání mládeže

V letošním roce jsem měl možnost zúčastnit se XX. světového setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem. Bylo to mé velké přání, které se naplnilo.

Naše pouť byla zahájena v Olomouci mší svatou v katedrále sv. Václava, kterou slavil Otec biskup Josef Hrdlička.

Odtud jsme jeli autobusy do Weilburgu v diecézi Limburk. V tomto městě jsme byli hosty místní římskokatolické farnosti. Byli jsme ubytováni v rodinách, kde nám bylo dobře. Věřící z farnosti Hl. Krenz pro nás připravili bohatý sociální program s názvem Láskyplné společenství. Ve Weilburgu jsme pobýli tři dny.

Po tomto přípravném programu jsme odcestovali do dějiště XX. světového setkání mládeže, do Kolína nad Rýnem. Zde jsme se účastnili katechezí v kostele sv. Anežky, který je v centru. Ubytování nám poskytli ve farnosti sv. Kateřiny v Hockenbroichenu asi 20 km od centra směrem na Düsseldorf.

Rád vzpomínám na dopolední katecheze našich biskupů, odpolední společné akce. Vyvrcholením dne bylo slavení mše svaté. Večer pak následoval bohatý program: křesťanská diskotéka na Energi stadionu nebo vystoupení skupiny VeKa a další.

Ve čtvrtek jsme se poprvé setkali se Svatým Otcem Benediktem XVI., který přijel po řece Rýnu lodí. Radostně jsme ho vítali na březích a někteří dokonce stáli ve vodě.

V pátek na mě hluboce zapůsobila pobožnost křížové cesty. V sobotu jsme se potom přesunuli na Mariafeld, kde jsme prožili nádherné bdění a adoraci se Svatým Otcem, kterého jsme zdravili radostným :“Benedeto!“ a „Češi zdraví papeže na setkání mládeže!“ Toto setkání jste mohli sledovat v přímém přenosu v České televizi.

Po chladné noci jsme vstávali do nedělního rána. Vytvořila se nádherná atmosféra, ve které jsme slavili mši svatou se Svatým Otcem. Stálo zato zúčastnit se.

Martin Němec

I naši starší a nemocní farníci mohou být užiteční

Prosíme naše farníky, kteří mají více času, aby se zapojili do výroby obvazů pro malomocné!!!

Je třeba dodržet materiál i rozměry obvazů.

Materiál: příze „Sněhurka“ bílé barvy, nebo velmi světlých odstínů.

Jehlice: č. 2,5

Vzor: líb i rub stále hladce (tvoří vroubky)

Rozměry:

úzké obvazy – první řada 25 ok včetně okrajových, všechny řady hladce, délka 275 vroubků

široké obvazy – první řada 30 ok včetně okrajových, ostatní jako u obvazů úzkých

Po dokončení obvazů zapošít.

Obvazy se odesílají prostřednictvím Charita do leprosáří v Indii a Tanzánii.

Pokud se rozhodnete připojit se i v malém rozsahu, děkujeme předem za projev dobré vůle a křesťanský skutek lásky k bližnímu.

Hotové obvazy můžete nosit do sakristie nebo br. Česlavovi do františkánského kláštera v Uherském Hradišti.

P. S. Tuto prosbu otec Miroslav několikrát vyhlášoval v kostele, ale zůstala téměř bez odezvy, proto spoléháme na vás, milí farníci, že v zimním období se do této služby zapojíte.

Modlitební setkání na Svárově

V neděli 25. září 2005 proběhlo na Svárově letos už předposlední modlitební setkání. Tentokrát jsme se modlili za rodiny a za těhotné maminky. Mši sv. celebroidal P. Petr Dujka z Uherského Hradiště. Z jeho úst zaznělo spousta myšlenek týkajících se přečteného evangelia, ale chtěla bych se s vámi podělit o jednu, která mně utkvěla v hlavě.

„Lidi kolem nás zapomenou na to, co jsme kdy řekli, nebo co jsme kdy udělali, ale nikdy nezapomenou na to, jak se vedle nás cítili.“ Až se v životě naučíme vnímat lidi, dokážeme také vnímat Boha a dokážeme ovlivňovat ty, které nám Bůh svěřil.

Po mši sv. se přítomní kněží modlili nad manželskými páry, které očekávají narození dítěte.

GG

Ze života naší farnosti

(...všechno co se stalo v naší farnosti, čeho jste byli svědky, anebo taky nebyli...)

období od 1. – 25. září 2005

2. 9. 2005 v 18 hod. (pátek) – při mši sv. jsme se setkali s dětmi a animátory letošních letních táborů. Děti se zapojily živě do mše sv. spoustou zajímavých přímluv. Zvláště vydařené byly za Kamila Psotku a Jožku Blahu – vedoucí tábora. Aby ještě dlouho vydrželi!!!

4. 9. 2005 v 9 hod. (neděle) – touto mší sv. vstoupily děti do nového školního roku. Spolu se svými rodiči, učiteli a vychovateli prosily o dary Ducha Svatého. Za pár hodin později odjíždějí naši poutníci do Medugorje.

6. 9. 2005 v 18 a 19 hod.(úterý) – po dvouměsíčních prázdninách se maminky (v počtu 6) a tatínkové (v počtu 4) opět začali modlit za své děti. S novým školním rokem zase trochu jinak.

9. 9. 2005 v 18.30 hod. (pátek) – naše poutníky z Medugorje máme doma. Nadšené a radostné. Při mši sv., při které zazněla i spousta svědeckví přelili na nás svou radost a štěstí.

12. 9. 2005 – tento den jsme zahájili výuku náboženství. Do 7 skupin chodí asi 100 dětí.

13. 9. 2005 (úterý) – rovná stovka poutníků, převážně starších a nemocných putovala k Panně Marii svatohostýnské. Přes chladnější počasí se všichni vrátili domů znovu povzbuzení, pouť se vydařila.

19. 9. 2005 (pondělí) – na faře se sešla pastorační rada farnosti. Důležité body programu: hody, adorace a říjnová sbírka na nový kostel.

21. 9. 2005 v 18 hod. (středa) – mše sv., při které koncebroval P. František Bartoloměj Uriga, byla sloužena za živé i zemřelé františkánské terciáře. Po mši sv. se členové SFŘ setkali na faře.

Pozvání

8. 10. 2005 jste všichni zváni na pouť našeho děkanátu na Velehrad – pouť za rodiny a duchovní povolání.

Program: 16.00 modlitba růžence, 17.00 adorace, 18.00 mše svatá s otcem arcibiskupem

15. 10. 2005 se uskuteční na Svatém Hostýně sedmá Svatohubertská pouť. Při mši sv. v 10.15 hod. celebruje o. arcibiskup Jan Graubner.

Komunita Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce pořádají sobotní odpoledne v těchto termínech: 5. 11. 2005 – „Eucharistie – pramen života“ 4. 12. 2005 – „Maranatha, přijď, Pane Ježíši!“

Komunita Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce pořádá také duchovní cvičení v těchto termínech: 25. 11. – 27. 11. 2005 – „Zajeď na hlubinu“ 12. – 11. 12. 2005 – „Pán je blízko“

Farní kronika

Do společenství církve byli křtem přijati:

Miguel Alexandr Jara, SM, Zelnitiusova 1451	22. 5. 2005
Ladislav Jakub Janča, SM, Sochorcova 769	5. 6. 2005
Kryštof Kejř, SM, Alšova 2060	5. 6. 2005
Jakub Stloukal, Ostrožská Nová Ves 240	18. 6. 2005
Klára Truplová, SM, Janáčkova 1681	18. 6. 2005
Barbora Vaňková, SM, Nad Hřištěm 1745	19. 6. 2005
Klára Pavlicová, SM, Salašská 1278	26. 6. 2005
Terezie Křenová, Jarošov – Louky 472	26. 6. 2005
Jáchym Gilk, SM, Alšova 1718	3. 7. 2005
Tanweer František Ali, Praha 14 – Kyje 1449	21. 7. 2005
Roman Martin Pochylý, SM, Salašská 1285	24. 7. 2005
Jan Krátký, UH, Mánesova 715	7. 8. 2005
Michaela Anna Marie Omelková, SM, Alšova 1656	20. 8. 2005
Marcela Ludmila Pelková, SM, Na Vyhlídce 1546	21. 8. 2005
Nikola Marie Pelková, SM, Na Vyhlídce 1546	21. 8. 2005
Marek Popelka, SM, Velehradská 1541	28. 8. 2005
Barbora Šmídová, SM, Za Radnicí 117	11. 9. 2005
Eliška Vránová, SM, Luční Čtvrť 2044	11. 9. 2005
Adam Hudeček, UH - Mařatice, Kopánky 1145	18. 9. 2005
Michaela Anna Bidmanová, UH – Mařatice 95	18. 9. 2005
Filip Vondrák, SM, Jezuitská 982	18. 9. 2005
Ondřej Číhal, SM, Luční 2040	25. 9. 2005

Pro Boží požehnání na společnou cestu životem si přišli:

18. 6. 2005

Andrea Koutníková, SM, Janáčkova 1681

Ondřej Trupl, Praha 6 – Dejvice, Buzulucká 548/4

19. 6. 2005

Vladimíra Vaňková, SM, Nad Hřištěm 1745

Martin Vaněk, Nad Hřištěm 1745

2. 7. 2005

Lenka Kovářiková, Zlechov 494

Tomáš Vala, SM, Úprkova 1809

23. 7. 2005

Petra Doláková, SM, Janáčkova 1678

Tanweer Ali, Praha 9 – Kyje, Lipnická 1449

30. 7. 2005

Kateřina Slováková, Babice 235

Jaroslav Vančuřík, Valašské Klobouky, Brumovská 466

20. 8. 2005

Renata Blahová, SM, Alšova 1656

Libor Omelka, Zlín, Kúty 1941

3. 9. 2005

Veronika Měrková, UH - Jarošov, Dolní 325

Radek Kutra, Mistřice 205

17. 9. 2005

Jana Martinková, Kunovice, V Humnech 1416

Roman Koutník, SM, Janáčkova 1681

25. 9. 2005

Miroslava Pelková, SM, Velkomoravská 638

Jiří Jurčík, SM, Úprkova 1807

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

Josef Schneider	*19. 11. 1928	†27. 5. 2005
Antonín Rosůlek	* 3. 8. 1924	† 3. 6. 2005
František Talák	* 5. 12. 1924	† 3. 6. 2005
Antonín Martinek	* 23. 5. 1913	† 6. 6. 2005
Jan Šimčík	* 28. 1. 1911	†19. 6. 2005
Marie Roučková	* 9. 7. 1921	†26. 6. 2005
Bohumila Zachová	* 13. 7. 1910	†24. 6. 2005
Marie Horehledová	* 16. 3. 1923	†15. 7. 2005
Antonín Grebeníček	*23. 10. 1916	†27. 7. 2005
Alois Hrabal	* 20. 6. 1924	†10. 8. 2005
Ludmila Blahová	* 14. 7. 1932	†22. 8. 2005
Božena Jedličková	* 21. 8. 1911	† 4. 9. 2005